

PT Cursillo và Giáo Xứ

Nguồn: Trình bày bởi Lm. Giuse Vũ Đảo và anh Vincent Phạm Quỳnh Tín tại Đại Hội Cursillo Toàn Quốc lần 27 tại Đại Học Trinity, TGP San Antonio, ngày 29 tháng 7, 2017.

Qua Bí Tích Thánh Tẩy, chúng ta trở thành Kitô Hữu “*được hiệp nhập vào Nhiệm Thể Chúa Kitô để trở nên Dân Thiên Chúa và tham dự vào chức vụ tư tế, ngôn sứ và vương giả của Chúa Kitô...*” (Lumen Gentium 31)

Mục đích chính mỗi Cursillista kiên trì tu dưỡng bản thân, sống xứng đáng và hạnh phúc là một Kitô Hữu đích thực, cố gắng phát huy những đặc ân được trao ban khi lãnh nhận Bí Tích Thánh Tẩy.

Đặc ân Vương Giả để chúng ta trở nên con Chúa và là anh em của Chúa Kitô.

Đặc ân Ngôn Sứ để chúng ta trở thành chứng nhân của Chúa Kitô qua mọi tiếp cận gần gũi với tha nhân trong các môi trường chúng ta sống.

Đặc ân Tư Tế để chúng ta được tham gia vào việc phụng tự và lãnh nhận các Bí Tích với tâm tình mến yêu và phục vụ.

Vị Sáng Lập Phong Trào chúng ta đã phát biểu trong Đại Hội của Hội Đồng Giáo Hoàng về Giáo Dân tại Roma ngày 23 tháng 9, 2006: “*Thật là hợp lý khi thừa nhận rằng dưới ảnh hưởng của các hoạt động trong giáo xứ và các đoàn thể, nhiều người nam, nữ, đã có thể lớn lên, phát triển và trưởng thành trong vinh quang của Hội Thánh, và họ đang là nhân chứng sống động do khả năng phong phú của giáo xứ...*”

Ông Bonnin nhấn mạnh: “*Phong trào Cursillo của chúng ta ngay từ đầu, đã nhìn ra vai trò của người giáo dân trong Sứ Mạng của Hội Thánh, việc tông đồ là việc của tất cả những người đã chịu Phép Rửa Tội.* (Eduardo Bonnin: “The Contribution of Cursillo in the Renewal of Parish”

Chúng ta nên nhớ trước khi là cursillista thì chúng ta đã là một Kitô hữu. Việc tham gia vào sinh hoạt của Giáo Hội là trách nhiệm của một giáo dân trong cộng đồng Giáo Hội, cơ cấu nhỏ nhất của Giáo Hội là giáo xứ. Người cursillista tham gia vào sinh hoạt của giáo xứ là lẽ đương nhiên trong tư cách là một Kitô hữu.

Điểm cần nêu ra ở đây là thành phần lãnh đạo Phong trào. Những cursillista này đã chọn việc phục vụ Phong trào là công tác tông đồ chính. Khi đã nhận việc phục vụ Phong trào Cursillo thì không thể ôm đồm những công việc khác của Giáo hội. Kinh người lãnh đạo đòi hỏi chúng ta dâng trọn thì giờ, tài năng, sức khỏe và cả mạng sống khi cần thiết kia mà.

Để hiểu rõ hơn sự liên hệ giữa Cursillo và Giáo xứ chúng ta có thể tham khảo thêm trong tài liệu Những Vấn Nạn (Questions and Problems) chương 10 của Giám Mục Juan Hervas dưới đây:

CHƯƠNG 10 – GIÁO XỨ

1. Giáo xứ là một thể chế mà hoa trái của các khóa Cursillo thường được hưởng nhờ. Trong đó mỗi Cursillista tìm thấy tinh thần, sự sống, và các nhóm tiêu biểu mà người Cursillista có thể hòa nhập để trở thành một thành viên sống động, có ý thức, năng động và hiệu quả của Nhiệm Thể Chúa Kitô.

Đây không phải là nơi thích hợp để thực hiện một cuộc nghiên cứu đầy đủ về bản chất của giáo xứ, về khái niệm luật đạo, sức sống bền bỉ, và khả năng mục vụ và truyền giáo bất tận của nó. Về điểm này, hiện có một số nghiên cứu rất đầy đủ và lý thú, khi nhắc đến phong trào Cursillo, mà chúng tôi đã có dịp giải thích một cách tường tận ở một nơi khác.

Ở đây chúng tôi mong muốn nhấn mạnh rằng thể chế giáo xứ là một phần căn bản của đời sống Kitô hữu mà trong đó các Cursillista nên gắn bó. Một Cursillista không nhất thiết làm cho các Khóa Cursillo trở nên gắn bó một cách mật thiết với giáo xứ, hoặc với công việc cũng như đoàn thể của giáo xứ, nhưng họ cần sống đời sống một người Kitô hữu đích thực trong các bộ phận bình thường của Giáo Hội, trong đó giáo xứ là sự hiệp nhất căn bản và gắn gũi nhất hơn tất cả.

2. Giáo xứ là "tế bào chính" của Nhiệm Thể Chúa Kitô, đó là "cộng đồng căn bản," là căn nhà đích thực của đời sống người Kitô hữu; "ngôi nhà của đời sống tôn giáo, và của các ảnh hưởng truyền giáo." Nó là phần nhỏ nhất của một đàn chiên phổ quát được Chúa Kitô trao phó cho Phêrô. Nói tắt một lời, đó là một gia đình nơi mà những con người, con cái của Chúa, sống với nhau như anh em và không một ai là người xa lạ. Nó là một cộng đồng sống động và hoạt động, trong đó Con Chúa làm Người, vị Cứu Chúa của nhân loại, là trung tâm và là đời sống của các linh hồn.

Tất cả những khái niệm này chỉ là vài trong nhiều tư tưởng và phát biểu của các vị Giáo Hoàng.

3. Nhưng điều này không có nghĩa là giáo xứ được đồng nghĩa với cá nhân vị linh mục giáo xứ.

Cũng như chúng ta không thể nói rằng khái niệm hoàn chỉnh của giáo xứ hoàn toàn nằm trong giới hạn của ngôi thánh đường giáo xứ.

Cũng không phải giáo xứ là một thực thể tự trị và thu hút, hoàn toàn tách biệt, ít nhất là trên thực tế, do cá nhân và công việc mục vụ của vị giám mục.

Hoặc là nó lơ là đời sống và hoạt động của các tu sĩ hiện diện trong khuôn khổ giáo xứ, với việc phụng tự của họ, việc giảng dạy và hướng dẫn các linh hồn; với công việc của họ và các đoàn thể đặc thù, được họ đích thân điều khiển và theo tinh thần sáng lập của đoàn sủng họ.

Một tu sĩ đã nói một cách rất truyền cảm về giáo xứ - nhà thờ, cha sở, và cộng đồng; những lời tựa trung rất hợp lý về một khái niệm nền tảng: "Giáo xứ là trung tâm bình thường của đời sống đạo người Kitô hữu. Các công việc và nền móng đạo đức, hoạt động tông đồ và trợ giúp bác ái được lập thành một cách tự nhiên trong giáo xứ. Thường xuyên lui tới một trung tâm sinh hoạt tôn giáo

ngoài giáo xứ có thể được coi rất hợp lý, nhưng nó không bao giờ trở thành một nơi để thay thế cho việc lui tới giáo xứ và các công việc của giáo xứ. Một cách không nghi ngờ, tổ chức giáo xứ là một phần được chỉ ra trong nhiều thế kỷ cho đến nay để đào tạo lòng đạo đức và bác ái cho các tín hữu, bởi chính thành tố này của Giáo Hội. " "

5. Có điều nguy hiểm đó là vì sự yếu đuối con người, trong việc hình thành khái niệm về giáo xứ, vị linh mục giáo xứ có ý nghĩ giáo phận dường như là trở ngại đe dọa chủ quyền và các sinh hoạt của giáo xứ, và những điều các tu sĩ thi hành trong phạm vi giáo xứ là một trở lực và lấy mất danh nghĩa của giáo xứ.

Chắc chắn rằng những sai lệch có thể được tìm thấy không phải chỉ do phía vị linh mục giáo xứ, nhưng phần khác còn do các tu sĩ dòng nữa. Với tinh thần Kitô hữu chân chính và mục vụ những điều này có thể tránh được.

Một trong những điều phải được cảnh giác, điều mà Piô Parsch đã nói đến trong việc đối phó với "Sự canh tân Giáo Xứ bằng Phương thức Phụng Vụ," khi mô tả vai trò của vị linh mục trong giáo xứ. "Vị linh mục - trong nhà thờ và trước các giáo dân của mình - đứng vị trí của Chúa Kitô. Nhưng, cũng như Chúa Kitô, ngài là người tôi tớ của các tín hữu. Do bản chất yếu đuối vì tội nguyên tổ, vị linh mục, cũng như mỗi vị bề trên, nằm trong mối nguy cơ liên tục bị thay đổi vai trò làm người tôi tớ đối với Chúa, lại để sự sợ hãi nào đó dẫn dắt mình trong việc điều khiển các tín hữu. Chúa Giêsu Kitô, một cách chính đáng, kêu gọi các Tông Đồ của Ngài lưu ý điều này để họ hiểu nhiệm vụ của họ là những người lãnh đạo khác với các nhà cầm quyền dân sự. Anh em biết rằng thủ lãnh của dân ngoại cai quản họ. Nhưng không phải thế trong anh em. Ngược lại, bất cứ ai muốn trở nên là người đứng đầu thì hãy là tôi tớ của anh em; ngay cả Con Người cũng không đến để được phục vụ, mà là để hiến dâng mạng sống mình làm giá cứu chuộc cho muôn người". Khi Chúa biết rằng các linh mục của Giáo Hội Ngài sẽ phải vượt qua cơn cám dỗ thống trị, Ngài đã không ngần ngại nêu gương trong Bữa Tiệc Ly, bằng việc rửa chân, rằng ý muốn cuối cùng của Ngài là các linh mục của Giáo Hội Ngài sẽ là tôi tớ chứ không là các lãnh chúa. Thầy đã nêu gương cho anh em, để điều Thầy đã làm cho anh em, thì anh em cũng hãy làm cho nhau! Việc rửa chân này Giáo Hội gọi là "mandatumnovum" (Điều Răn Mới) nhưng nó thường là một việc cử hành chứ không thực ứng dụng trong cuộc sống hàng ngày của chúng ta.

6. Bí quyết việc vận hành tốt đẹp của các giáo xứ tùy thuộc phần lớn vào cá tính của vị linh mục giáo xứ, thành công của ngài trong việc tìm kiếm người cộng tác gần gũi, và biết dùng họ trong các hoạt động tông đồ giáo xứ. "

Như chúng tôi đã nói ở những nơi khác, người giáo dân không được quá quyết điều này như một tiền đề để làm giảm trách nhiệm của mình, bởi vì, khi tất cả mọi điều được đề cập tới và thi hành, phù hợp với Ân Sủng và hành động hiệu quả, bên cạnh những tặng phẩm Thiên Chúa ban, tùy thuộc vào việc thi hành tự do, và với lượng từ bi của Chúa.

Nhưng chúng ta đang nói về cá tính của vị linh mục giáo xứ để chỉ ra nguồn gốc hoặc chìa khóa cho từng giải pháp. Đây không phải là một lời khẳng định của cá nhân chúng ta, hoặc võ đoán liều lĩnh. Chúng ta tự giới hạn nhằm lặp lại những gì biến thành lời giảng dạy về lịch sử của Giáo Hội, được hình thành liên tục bởi các vị Giáo Hoàng, như mới đây Đức Giáo Hoàng Gioan XXIII đã nói: "Nếu không có những hành động hàng ngày của các linh mục, đặc biệt là các cha chánh sở,

các đề xướng sẽ có giá trị phục vụ rất ít, ngay cả những sáng kiến thích hợp cho chính lúc hiện tại, cũng rất giới hạn đầu cho các tông đồ giáo dân quảng đại có khả năng thực hiện.""

Là trung tâm điểm các kỳ vọng to lớn của các linh hồn, những vấn đề nghiêm trọng trong việc rao giảng Tin Mừng trên thế giới, các nhu cầu tôn giáo của người Kitô hữu có phải ở nơi người linh mục?

Giải quyết vấn đề tông đồ giáo dân, và chủ yếu của Công Giáo Tiên Hành, các vị Giáo Hoàng đã nhiều lần quả quyết:

- Các linh mục là nền tảng của các đoàn thể và là người cổ vũ lòng nhiệt thành tông đồ.
- Họ với đặc quyền toàn diện có thể áp dụng cho mình những lời Kinh Thánh: *In manibus tuis sortis meae* (Toàn thân tôi ở trong tay Chúa), vì toàn bộ công việc của các tông đồ giáo dân phụ thuộc vào vị linh mục, "Chính yếu ở trong tay họ là tương lai của các hội đoàn."

Nếu Ân Sủng chuẩn bị các tâm hồn quảng đại, sẵn sàng phát triển các sinh hoạt đem lại hoa trái, kết quả và các tiến triển khả quan của hoạt động tông đồ tùy điều kiện ở chỗ "tìm ra các giáo sĩ thánh thiện và hiểu biết để thông cảm và hướng dẫn họ.

- Công Giáo Tiên Hành tự nó, mặc dù đó là công việc của người giáo dân, bởi bản chất tự nhiên của nó, không thể bắt đầu hoặc tiếp tục tiến bước, hoặc làm việc đem lại hoa trái mà không có bàn tay cần mẫn liên li của các linh mục.

Để được như vậy, bên cạnh các nhân đức và phẩm chất--những điều mà thẩm quyền giáo huấn của giáo hoàng đòi hỏi vị linh mục--đặc biệt khi ngài đóng vai cha chánh sở--vị linh mục giáo xứ không nên xao lãng tiếp xúc với vị giám mục của mình và từ sự vâng phục hợp pháp và cặn kẽ, để nhận sự hướng dẫn của vị giám mục giáo phận, vì là người ủy quyền cho ngài. Ngài không thể tạo giới hạn cho giáo xứ - ít nhất trên thực tế - một loại phe phái, với chủ quyền riêng và độc lập. Trong nhiều trường hợp, các vị Giáo Hoàng đã lặp đi lặp lại các học thuyết cho rằng sự thánh thiện của các giáo sĩ và thành quả của hoạt động tông đồ của họ tùy thuộc mật thiết vào sự kết hợp với vị giám mục.

Chúng ta cũng không thể hình dung vị linh mục giáo xứ như một nhà lãnh đạo nhiều đòi hỏi, khó có thể đáp ứng, một người với tinh thần thống trị xuất hiện nơi giáo dân với nhu cầu và quyền lợi, hoặc giả định giáo dân là một đàn chiên cần được kiểm soát bằng gậy và đá, hoặc có thái độ của một mục tử vụ lợi chỉ quan tâm cho đàn chiên chỉ vì chúng tạo ra sữa, len, hoặc thịt. Điều này thực không thể tưởng tượng được.

Cha sở là một người phục vụ, một tôi tớ, một người cha, một bác sĩ, một nhà giáo dục linh hồn. Ngài không đòi đào luyện khi không có nhu cầu đào luyện, nhưng ngài liên tục bận rộn cho các việc đó. Cũng như Chúa Giêsu, ngài phải sẵn sàng giảng dạy và giáo dục ở mọi thời điểm.

Vị linh mục giáo xứ không được lơ là các quyền lợi của người giáo dân và vì vậy, ngài chấp nhận các sáng kiến và sự hợp tác của họ như là một thành viên có ý thức và tích cực của Nhiệm Thể Chúa Kitô và là cộng tác viên có trách nhiệm trong sứ vụ mục tử của ngài.

Tôi quen với suy nghĩ rằng, trong mỗi giáo xứ, sau khi khởi đầu có Phong Trào Cursillo Kitô Giáo, thật không khó để tìm thấy những chỉ số lòng kiên trì của các Cursillistas. Tôi muốn nói đến các

giáo xứ bình thường trong một giáo phận Tây Ban Nha. Tôi không biết có sự tương đồng như thế tại những nơi khác không.

Tôi dễ dàng tìm thấy các chỉ số lòng kiên trì trong cá tính của vị cha sở và các linh mục phụ tá của ngài.

Thực không phải khó khăn để có một sự khẳng định. Những lời Kinh Thánh chứng thực rằng: "Là thẩm phán của dân, do đó, cũng là người phục vụ dân." "Ngoài ra còn có một câu cách ngôn rút ra từ kinh nghiệm trả lời cho cùng sự phán xét: "Qualls pastor, talis parochia" (cha sở thế nào, giáo xứ thế ấy.)

Thánh Anphong Maria Liguori, một giám mục thánh thiện và thần học gia khôn ngoan, có tư tưởng này trong một cuốn sách của ông: "Nhân đức cư xử và sự cứu rỗi con người tùy thuộc vào các cha sở tốt lành."

Chắc chắn rằng ở nhiều nơi các khó khăn phát sinh mà có vẻ như mâu thuẫn với những phán đoán và khẳng định. Nhưng nó cũng chắc chắn rằng một linh mục thánh thiện, một cha sở tốt lành và biết nhìn xa trông rộng, rời ra bằng sức mạnh của lời cầu nguyện, và với Ân Sủng của Thiên Chúa, sẽ tạo ra các phép lạ thực sự trong việc biến đổi con người của xã hội và môi trường, và ngay cả các cơ cấu trần gian, trong việc xây dựng vương quốc của Chúa.

7. Cha sở nên đối xử với giáo dân bằng sự dịu dàng chu đáo với lòng tôn trọng lớn lao cho nhân cách người Kitô hữu của họ. Ngài nên liên tục khuyến khích họ, vui vẻ chấp nhận các đề nghị hân hoan của họ những điều mà có thể giúp ngài trong sứ vụ mục tử, và ngài cần kích thích tinh thần trách nhiệm nơi các cộng tác viên của mình.

Các tu sĩ, thành phần ưu tuyển của Giáo Hội, phải được xem xét và đối xử như là những phụ tá tín cần, và là những người lính tiên phong được Giáo Hội lựa chọn, trong giáo luật và bộ luật tối cao của tình bác ái, tạo thành cốt cán của Kitô giáo. Tất cả điều này không ngăn cản toàn bộ giáo xứ khỏi việc thỏa mãn nhiệm vụ như là tế bào chính của Nhiệm Thể Chúa Kitô, và như là căn nhà của đời sống người Kitô hữu, phù hợp với ý tưởng và chuẩn mực được thể hiện bởi Tòa Thánh:

"Toàn bộ hoạt động mục vụ, dưới sự hướng dẫn kín đáo và cảnh giác của linh mục giáo xứ, phải tự từ bỏ một kế hoạch phối hợp trong phạm vi giáo xứ, là tế bào chính yếu của Nhiệm Thể, bằng việc để các tín hữu liên kết với vị giám mục và với Đức Giáo Hoàng, và thông qua họ để đến với Chúa. Đối với sinh hoạt đa chiều và phức tạp thêm vào các hoạt động của tầng lớp giáo sĩ, tất cả các tu hội và gia đình tu trì, cũng như các hội đoàn giáo dân, được kêu gọi phục vụ trong các phẩm trật thuộc các ban ngành Công Giáo Tiến Hành."

Với khái niệm đích thực của những gì giáo xứ là và phải là, người ta cần trân trọng ghi nhớ vị giám mục, cha sở, các tu sĩ và giáo dân là đại diện trong Nhiệm Thể Chúa Kitô, nên ở trong quá trình giải quyết tất cả các khó khăn sinh ra do sự yếu đuối của con người trong mỗi một yếu tố được nêu ở trên.

8. Đối với các giám mục, nó sẽ liên tục được ghi nhớ rằng sứ vụ rao giảng Lời Chúa và cai quản Giáo Hội Chúa đã được trao cho thánh Phêrô và các Tông Đồ, cho vị Giáo Hoàng và các Giám

mục, là những kẻ kế thừa của họ; Giáo hoàng và các giám mục, là những người duy nhất có thể tham gia cùng với các linh mục, tu sĩ và giáo dân trong sứ vụ mục vụ của họ.

Một bản tóm tắt tuyệt đẹp của những ý tưởng cơ bản này được ghi lại bởi Thánh Inhaxiô thành Antiokia gửi cho tín hữu thành Smyrna, trong những năm đầu của Kitô giáo: "Tất cả hãy vâng phục vị giám mục, như Chúa Giêsu vâng lời Chúa Cha, và các linh mục vâng lời các Tông Đồ; các phó tế đáng kính, bởi vì họ phục vụ những nhiệm vụ Thiên Chúa. Nếu không có giám mục, không ai có thể làm được điều gì đáng kể đến Giáo Hội. Nhìn nhận thực sự phép Thánh thể là điều được thực hiện bằng năng quyền của giám mục dân thánh Chúa, cũng như là nơi của Chúa Giêsu Kitô. Ở đâu vị giám mục hiện diện, ở đó có tín hữu, cũng như nơi nào Chúa Giêsu hiện diện, ở đó có Giáo Hội Công Giáo. Nếu không được sự ban phép của vị giám mục, việc ban phép rửa tội hay cử hành buổi tiệc thân ái đều bất hợp pháp. Những gì ngài chấp thuận đẹp lòng Thiên Chúa. Tất cả mọi điều được thực hiện bằng cách này sẽ là bền vững ổn định. "

Do đó, khi nói về công việc tông đồ được thực hiện một nơi nào đó, nó phải được thực hiện một cách chính xác như một sự trợ giúp cho phẩm trật giáo hội, trên những ai cộng tác cho các công tác của các tông đồ sẽ bị tùy thuộc vào việc thi hành của các công tác tông đồ quá khích, và trong việc đón nhận và thi hành qua các công việc của họ."

9. Các cha sở, như là các đại diện của vị giám mục địa phận trong một phạm vi lãnh thổ nào đó và được phép hoạt động tông đồ, sẽ thi hành sứ mạng của họ, với sự tôn trọng các tu sĩ dòng và các giáo dân, trong qui định theo qui luật và tập quán của Giáo Hội.

Người giáo dân, ý thức về bản chất và chức năng của họ trong Giáo Hội, không phải là thành viên của hệ thống phẩm trật nhưng là những cộng tác viên trong công việc tông đồ, sẽ hành động với một cảm giác sinh lợi đầy trách nhiệm, đóng góp vào các giá trị, sự giàu có và đầy màu sắc các sáng kiến của họ cho công việc Giáo Hội, như là những thành viên sống động, có ý thức, tích cực và hiệu nghiệm của Nhiệm Thể Chúa Kitô.

10. Sau khi viết những dòng này, hiện vẫn còn trong tâm trí tôi một cảm giác nào đó dường như tôi chưa diễn đạt chính xác những điều phải được hiểu đúng đắn về giáo xứ và về thể chế xứ đạo, theo lời dạy và thực hành của Giáo Hội. Tuy nhiên, tôi nghĩ rằng, bạn đọc sẽ bổ sung các thiếu sót này cho người viết. Và trong các văn bản khác, bạn đọc sẽ rút ra những chất liệu đúng đắn về ý niệm giáo xứ. Từ đây hẳn các khía cạnh hoặc ý tưởng có tính chủ nghĩa độc đoán, dẫu nhiều hay ít, sự xa lánh người giáo dân, hoặc đánh giá thấp vai trò tích cực và hiệu quả của họ trong Giáo Hội, phải được loại bỏ vì lý do này hay lý do khác chúng gây nguy hại cho công việc truyền bá vương quốc của Thiên Chúa trên trần gian.

Vì vậy, chúng tôi ước mong để lại một ý tưởng xác tín cơ bản, mặc dầu cần thiết phải mệt mỏi nhắc lại. Ý tưởng đó là: Là đơn vị bình thường của Giáo Hội, trong đó người Cursillista cần phải được kết hợp, là tổ chức giáo xứ, trong ý nghĩa đầy đủ và đúng đắn nhất mà chúng tôi đã giải trình. Xem xét sự xuất hiện của một Cursillista trong giáo xứ, các ý nghĩ chợt đến với tôi về một vài cụm từ mà một phụng vụ gia nổi tiếng đã để lại đây đó, khi nói về sự canh tân giáo xứ bằng phương tiện phụng vụ, cụm từ đó dẫn tôi nghĩ về phương diện tâm lý và nhu cầu của người Cursillista mới đến trong giáo xứ của mình.

Tôi hiểu rằng đây là một sự góp nhặt không đầy đủ. Nhưng một số ý tưởng hữu ích có thể mở ra những chân trời mới. Trong những nơi khác nhau, ngài nói như sau: "Xem xét các giáo xứ trên phương diện địa lý của giáo hội thì chỉ là xem xét về bề mặt. Giáo xứ, và mỗi cộng đồng (cho dù theo giáo luật đó là một giáo xứ hay không) là một xã hội của những người đang sống trong tình trạng Ân Sủng, và là những người, một cách toàn vẹn, tạo thành Giáo Hội.... Chỉ có Ân Sủng mới tạo thành giáo xứ. Vì vậy cho nên, công việc quan trọng nhất của phục vụ là bảo tồn và lấp đầy Ân Sủng cho con thuyền của giáo xứ. Người phụ nữ đó, nói theo Tiên Tri Eliseus, tát cả các con thuyền được nâng đỡ đầy với dầu, là một nhân vật đẹp đẽ nhất của các hoạt động mục vụ. Đó là dầu Hồng Ân mà Chúa Kitô (Đấng Xức dầu) ban tặng cho chúng ta."

Tác giả tiếp tục chỉ ra rằng các phương tiện quan trọng nhất để đạt được những mục tiêu này là cầu nguyện, rao giảng và phục vụ, và ngài nói thêm ở một nơi khác: "Trước đây, Giáo Hội được coi là một tổ chức tư pháp, giống như một tượng đài lịch sử dễ nhận diện, có thể được hiểu và đo lường bằng con số các thành viên của nó. Ngày nay, chúng ta muốn nhìn thấy Giáo Hội là Nhiệm Thể Chúa Kitô, và vì vậy, Ân Sủng cần hơn là số lượng các thành viên của nó. Hiện giờ chúng ta đang ở trên địa hình khác, nhưng có lẽ chúng ta đã không hoàn toàn hiểu hết sự bí nhiệm của Nhiệm Thể Chúa Kitô trong tất cả sự sâu xa của nó."

"Chúng ta cần các giáo xứ sinh động," ngài nói trong một nơi khác. "Trước đây chúng tôi tập trung vào đức tin; ngày nay, dựa vào Ân Sủng; trước đây, Rước Lễ Phục Sinh; ngày nay, Hiệp Thông trong mỗi Thánh Lễ; trước đây, điều buộc là nghe suốt Thánh Lễ; ngày nay là sự tham dự vào Thánh Lễ ". "Nếu chúng ta cố gắng khôi phục lại thực phẩm cần thiết cho thân mình Giáo Hội, thì nó sẽ dần dần được chữa lành, các mầm bệnh truyền nhiễm sẽ biến mất và nó sẽ lấy lại sức khỏe mạnh mẽ trước đây của nó. Với điều này, chúng ta đi đến điểm cao. Việc điều trị này sẽ không được phô bày trong số lượng lớn các Kitô hữu, cũng như nó sẽ đến từ họ, nhưng nó đến từ các nhóm thiểu số nhỏ, khỏe và kiên cường. Nói cách khác, chúng ta hãy không ngừng nỗ lực cho việc cấy sâu trong mỗi giáo xứ thiểu số các tín hữu Kitô; chúng ta hãy lao động trong chiều sâu hơn là bề mặt, hoặc đặt nó trong một cách khác, chúng ta đừng quên việc cấy cày thật chuyên sâu để đạt được một mức rộng lớn."

Một xem xét thú vị. Sau khi giải thích các đặc điểm chung sứ vụ của Đức Chúa Kitô, ngài cho biết thêm: "Chúng tôi đã được quen với các phương pháp, và ngạc nhiên tự hỏi: Có thể nào đến lượt Chúa không thể tập hợp một nhóm nhiều người hơn? Như vậy sứ vụ của Ngài thành công hơn? Với tất cả quyền năng kỳ công của Ngài và với cá tính vừa là Thiên Chúa vừa là Con Người, có thể nào Ngài không qui tụ được hơn một trăm hai mươi chứng nhân cho biến cố Lên Trời của Ngài và năm trăm môn đệ vào cuộc gặp gỡ cuối cùng của Ngài tại Galilê? Tuy nhiên, như đã được chứng minh về sau, đây là phương pháp thành công nhất. Vì thế Ngài đã đến để thiết lập Giáo Hội hoàn vũ. Trong khi Giáo Hội duy trì hệ thống mục vụ này, nó lan tràn và duy trì sức sống ở bên trong. Các cuộc canh tân Giáo Hội thực sự không do đám đông hỗn loạn mang lại, nhưng do các cá nhân, theo qui trình dậy mầm của hạt cải, hoặc dậy men trong bột.

Đương nhiên, như chúng ta đã nói nhiều ở những nơi khác, vị linh mục, cha sở của các linh hồn thường lo lắng phục vụ đời sống Ân Sủng và tăng cường đời sống này nơi những người sở hữu nó, ghi nhớ lời của Chúa. Lạy Thầy, vị linh mục sẽ phải giữ mình trong trạng thái "thánh thiện và đau khổ triền miên cho đàn chiên, một đàn chiên đang còn lang thang bởi vì họ chưa bao giờ có đức tin, hoặc đã mất nó."

Kết Luận

Chúng tôi đã không nói hết, nhưng thiết nghĩ rằng chúng tôi đã nói đủ để chỉ ra những gì có ý nghĩa của khái niệm đích thực về giáo xứ. Trong một khái niệm rộng rãi và đầy đủ, người Cursillista thường gắn bó vào giáo xứ nhằm tạo cho mình thành một phần tử của một cộng đồng linh hoạt, như là một thành viên có ý thức và hiệu quả của Nhiệm Thể Chúa Kitô.